

[Christmas Møller.]

ærede Socialminister derfor skulde have Ret til at indtage den Stilling, som han gjorde under Forhandlingerne i Landstinget, og som han gjorde nu, idet han søgte at karakterisere Forhandlingerne der for et Medlems Vedkommende tilhørende Det konservative Folkeparti, det ønsker jeg at protestere imod. Vi for vort Vedkommende vil naturligvis ikke paa nogen Maade lade vor saglige Stilling bestemme af, hvorledes den højtærede Minister finder det for godt at behandle vore Forslag eller vore Medlemmer; men det kunde maaske være, at disse mine Bemærkninger kunde give Anledning til en vis Overvejelse hos den højtærede Minister.

Brorsen: Som vi har set i Betænkningen og hørt af de ærede Ordførere, er der stillet en Række Spørgsmaal til den højtærede Socialminister, som han har svaret meget udførligt og efter min Opfattelse særdeles tilfredsstillende paa. Det, jeg navnlig har fæstet min Opmærksomhed ved, er Udtalelser, der gaar i Retning af, at man for de store Anstalter, der er inde under Ministeriets Tilsyn, skulde ind paa en fast Tilskudsordning, saaledes at Anstaltens Ledelse fik at vide, hvad de i Virkeligheden havde at raade over af Midler, og det skulde saa ske paa den Maade, at man efter Forhandling blev enig om saa og saa stort et Beløb pr. Alumne, pr. Patient. Dette har den højtærede Minister udtalt stor Sympati for, og det er jo understreget i Venstres Betænkning.

Jeg vil meget ønske, at man nu gaar videre i Retning af denne faste Tilskudsordning, som jeg mener vil fremme sund og forstandig Økonomi, og som ikke mindst vil være af stor Betydning for Staten, idet det nemlig er meget store Midler, der er Tale om her, at man snarest muligt gaar i Gang med disse Forhandlinger fra Ministerens Side, hvad jeg ogsaa forstaaer er Hensigten, saaledes at vi naar et Resultat. Der er ingen Tvivl om, at dette netop vil medføre, at man i meget betydelig Grad kan decentralisere, saaledes at alle Smaating ikke behøver at ende i Ministeriet, og dette vil i høj Grad aflaste Embedsmændene derinde. Jeg mener, det er af Betydning netop for en sund og fornuftig Økonomi og en fornuftig Administration.

Jeg mener, dette tjener som en udmærket Begrundelse for Venstres Holdning over for dette Forslag. Det, vi ønsker, er ikke en mere og mere om sig gribende Centralisation, men en Decentralisation, saaledes at netop disse store Anstalter — og der er jo

mange meget store Anstalter her — faar større Myndighed, og at, som sagt, Smaatingene ikke skal gaa ind til Ministeriet og der afstedkomme et betydeligt Arbejde og Skriveri frem og tilbage.

Derfor finder jeg det ganske ubegrundet, naar Det konservative Folkeparti og Regeringspartierne og Ministeren bebrejder Venstre den Holdning, vi har indtaget over for dette Forslag. Selvfølgelig er vi klar over, at det nødvendige Mandskab maa være til Stede i Ministeriet til enhver Tid, men netop fordi vi ønsker at decentralisere, bliver der jo ikke mere Arbejde, men tværtimod mindre. Derfor kan det ikke tjene som Begrundelse for, at vi skal have en Direktør i Stedet for en Kontorchef, netop fordi Decentralisationen i højere Grad maa frem, det er man tjent med fra alle Sider.

Saa var det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, der som Regel optræder som en Slags Generalordfører for sit Parti — det maa han naturligvis om —, inde paa Forligene, og navnlig det i 1933, og mente, at han havde her fundet et lille Korn i Anledning af de Udtalelser, der var fremsat af Socialministeren, og at Venstre var blevet taget skammelig ved Næsen ved Forliget i 1933. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller kredser jo stadig om dette Forlig af 1933, det bedste af de Forlig, vi i det hele taget har faaet, derom er der ingen Tvivl, saaledes ser Venstre fremdeles paa det. Det daarligste var det i 1931, og jeg vil gerne, hvis vi endelig skal til at skrive politisk Historie, opfordre det ærede Medlem til, at vi saa begynder ved Begyndelsen. Lad os saa faa Historien og alt, hvad der foregik forud for det elendige Forlig, som det ærede Medlem var med til i 1931, saa kan vi godt fortsætte, det er der ikke det mindste i Vejen for, og nærmere uddybe, hvad der skete under Forhandlingerne i 1933. Nej, det, der skete i 1933, fortryder vi aldeles ikke den Dag i Dag.

Og specielt med Hensyn til Socialreformen, et saa uhyre stort Komplex, tror det ærede Medlem saa ikke, at selv om han og hans Parti havde været med til at gennemføre Socialreformen, vilde det efter et Aar eller to have vist sig, at der var visse Ting, som man nærmere maatte undersøge og eventuelt søge at ændre? Saadan er det vist altid, naar vi gennemfører store Lovkomplekser her i Rigsdagen. Det er ogsaa derfor, vi fra Venstres Side har stillet vor Forespørgsel til Socialministeren. Hele dette Forhold undersøges jo nu i et Udvalg, og forhaabentlig kommer der gode Resultater ud deraf, saaledes at de Skavanker, der